

Private virksomheder skal også kunne undersøges for videnskabelig uredelighed

Debat i Ugeskrift for Læger

Lovforslag om videnskabelig uredelighed bør afvises, hvis vi ønsker lighed for loven.

Dato 22. Mar 2017

Forfattere

Professor Peter C. Gøtzsche, Det Nordiske Cochrane Center, Rigshospitalet E-mail pcg@cochrane.dk

Interessekonflikter: ingen

Lovforslaget om videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis tilsigter at styrke troværdigheden og integriteten i dansk forskning gennem »tidssvarende rammer« for håndtering af rejste sager. Selvom lovforslaget bygger på anbefalinger fra »Rapport om det danske uredelighedssystem – Anbefalinger til håndtering af videnskabelig uredelighed« fra december 2015 er det imidlertid slet ikke tidssvarende. Der står nemlig i ændringsforslag til Lovforslag nr. L 117 i stk. 2, at »Loven finder anvendelse på sager om videnskabelig uredelighed i privatfinansieret forskning, som ikke er omfattet af stk. 1, hvis den private virksomhed e.l., der har udført forskningen, giver samtykke til behandlingen af sagen«.

Jeg troede, vi havde lighed for loven i Danmark, men det skal åbenbart laves om nu. Stk. 2 minder desværre alt for meget om Olsenbanden. Det er vistnok i filmen om Bedforddianterne, hvor araberne fik politieskorte over Knippelsbro, at Axel Strøbye siger til Ole Ernst: »Unge mand, der er noget, De har misforstået. Politiet fanger kun de små forbrydere; de store får politieskorte. Hvis man går efter de store, så går det bare ud over både valuta- og betalingsbalancen, og en masse andet, så det skal man holde sig fra«.

Novo-Nordisk er Danmarks største virksomhed, og den danske medicinalindustri tjener så mange penge hjem til Danmark, at det kunne gå ud over valuta- og betalingsbalancen og en masse andet, f.eks. arbejdspladser, hvis der var nogen, der stillede spørgsmål om eventuel videnskabelig uredelighed.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at kravet om samtykke fra den private virksomhed skal ses i lyset af, at private ikke er underlagt samme offentligretlige regler som offentlige forskningsinstitutioner, som bl.a. indebærer en pligt for institutionerne til at bistå til en eventuel sags oplysning.

Det er den tyndeste Yes Minister-undskyldning, jeg har set længe. Så vidt jeg ved, er private institutioner lige så forpligtede som os andre til at »bistå til en eventuel sags oplysning«, hvis der er mistanke om skattesvig, eller hvis der er begået et mord. Hvis private ikke er underlagt samme offentligretlige regler som offentlige forskningsinstitutioner, når det drejer sig om svindel i forskningen, så klarer man den detalje ved at indføre den i loven eller i en anden eksisterende lov. Hvor svært kan det være?

Dette lovforslag bør afvises. Vi skal have lighed for loven. Videnskabelig uredelighed og organiseret kriminalitet er meget udbredt i medicinalindustrien, og den har gennem årene kostet millioner af menneskeliv [1]. Det er derfor noget, vi skal bekæmpe. Ikke noget vi skal tillade.

Blad nummer:

[6/2017](#)

[Medicinalindustrien](#)

[Etik](#)

LITTERATUR

1. Gøtzsche PC. Deadly medicines and organised crime: how big pharma has corrupted health care. Radcliffe Publishing, 2013.